

Fyrsta myndarøðin á føroyskum

Í Føroyum hava norðurlendskar gudasøgur altíð verið væl umtóktar, bæði sum frásagnir og lesnaður.

Nú verða einstakar teirra at fáa sum myndarøðir.

Forlagið FANNIR hevur frá danska forlagnum INTERPRESSE fingið rættindini at geva myndarøðina VALHÖLL út á føroyskum.

Røðin er vordin sera væl

umtókt, og síðani teknifilmur varð gjørdur um fólkin í Valhøll, er røðin týdd til tólv mál.

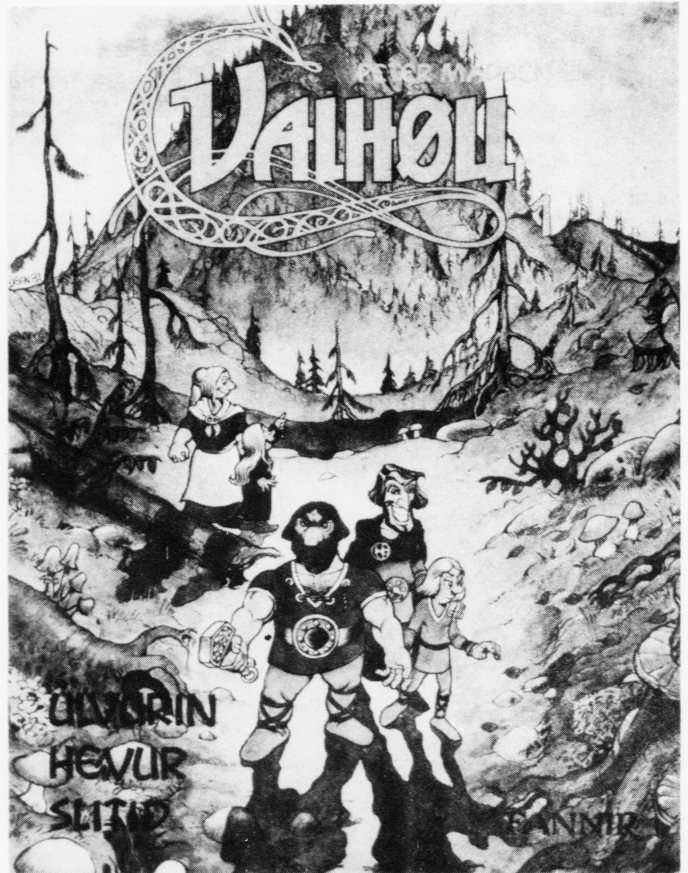
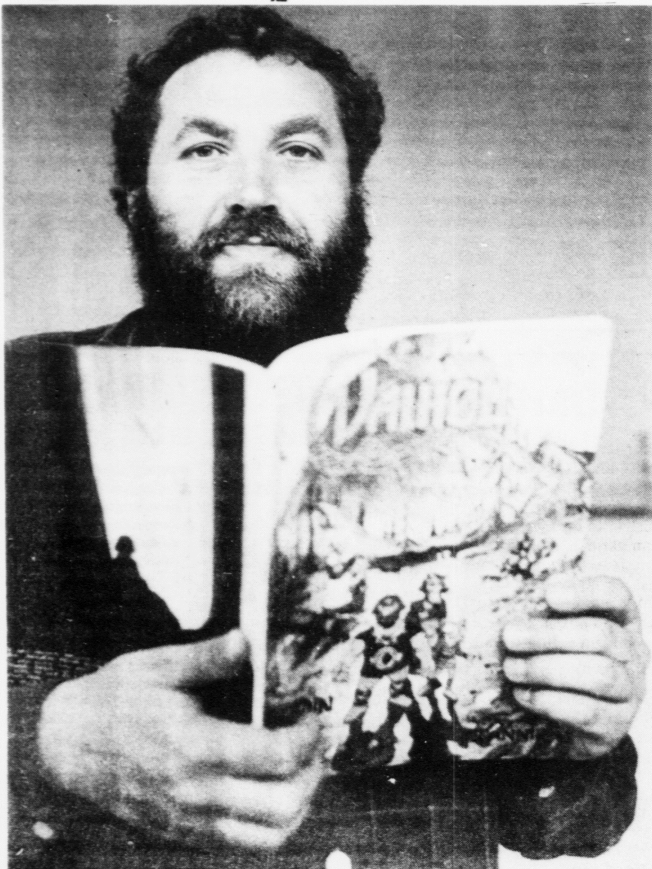
Filmurin varð sum eitt tað fyrsta sýningarstaðið sýndur á filmsstevnu í Norðurlandahúsinum í vár, og síðani er hann farin sigursgongd víða um lond.

1. heftið »ÚLVURIN HEVUR SLITIÐ« kemur út í hesum døgum, og miðskeiðis í oktober mán-

aði kemur 2. heftið »TÖRUR FER EFTIR MJÖLNIR«. Árni Dahl hevur týtt. Heftini kosta kr. 32,- hvørt og eru at fáa í blaðbúðum og bóka-handlum um alt landið.

Stuðlað útgávuna hava Mentunargrunnur Føroya Løgtings, Jólamerkjagrunnurin og Grannalandsbókmentastuðul Norðurlanda.

Týdning fyri málið at vit týða myndarøðir

Vit hava spurt Árna Dahl, sum hevur týtt myndarøðina Valhøll, hvønn týdning hann leggur í hetta, at føroyingar nú kunnu lesa myndarøðir á føroyskum máli. Hann sigur:

— Eg haldi, at hetta hevur sera stóran týdning fyri varðveitan og mennan av málinum. Summi vilja helst siga, at kiosk-bókmentir eru vánaligar bókmentir. Men tað er nú einaferð so, at okkara ung-fólk og vit tilkomnu við lesa myndarøðir. Eg haldi tí, at tað er spell, at allar slíkar myndarøðir skulu vera á øðrum máli enn okkara egna móðurmáli. Fer tú inn í eina føroyska kiosk ella bókhandil, so er tað í mongum føri ikki stórt óðrvisi enn at fara inn í líkandi handil í einum danskum býi.

Árni Dahl heldur eisini, at mong føroysk foreldur, sum lesa søgur og mynda-

røðir fyri børnum sínum, høvdu verið fegin um, at teksturin varð á føroyskum heldur enn á danskum.

— Mong teirra munnu hava torført við at umseta tann danska tekstin til føroyskt, tað verður knorklut og verður tað mestsum danskt við føroyskum orðum.

Uppá fyrispurning, hvi hann júst hevur valt hesa myndarøðina, sigur Árni Dahl, at hann hevur hildið hana vera sera hóskaði til føroyingar, tí hetta við norðurlensku gudasøgnum er nakað, sum vit kennast við.

— Men kanska tað hevði verið áhugavert at roynt at gjørt nakað, sum frá uppruna av var føroyskt. Her hugsi eg um, at okkara egnu listarfólk kundu gjørt myndarøðir við innihaldi úr sagnum ella kvæðum. Hetta er so nakað, sum liggur frammi

í tíðini.

Árni Dahl visir annars á, at ein orsøkin til, at hann hevur valt júst hesa myndarøðina, er tann, at hon er rættiliga avmarkað í mun til so nógvar aðrar myndarøðir. Henda er í fimm heftum, meðan nógvar aðrar kunnu vera í upp til 50 heftum.

Sum eina byrjan er tað tí lættari at fara undir at týða eina myndarøð, sum ikki er so krevjandi.

Hann vónar annars, at eisini onnur fáa umstøður til at týða aðrar myndarøðir, soleiðis at hesar verða ein meira náttúrligur partur av gerandisdegnum.

— Eg veit væl, at tað eru tey, sum siga, at nóg av hesum er lættisoppalesnaður, og onkur er farin so langt sum at mæla til, at vit áttu at sett forboð fyrri innflutningi av slíkum, men til tað er at siga, at tað einaferð er so, at okkara ung-fólk lesa hetta,

Árni Dahl, sum hevur týtt Valhøll